

Vraag nr. 5
van 5 oktober 2000
van mevrouw TREES MERCKX-VAN GOEY

Energiedistributie – Provisiesysteem

Leveranciers van gas en elektriciteit stellen voor hun cliënten elk jaar een betalingsplan vast voor het jaar nadien. Hierbij wordt het bedrag van de provisies, zo stel ik samen met andere consumenten vast, elk jaar wat verhoogd, omdat de energieleveranciers er blijkbaar van uitgaan dat het verbruik het volgende jaar toch wel hoger zal liggen dan het jaar voordien.

Zelfs al daalt het verbruik van de cliënt, dan nog blijven de betrokken maatschappijen veelal volharden in de hypothese van een jaarlijkse stijging.

Een en ander betekent dat zij zich voorzien van een pre-financiering door hun cliënten, die globaal uiteraard zeer hoog kan oplopen en die de maatschappijen een belangrijk voordeel verschaft ten laste van de cliënt.

Dergelijke praktijken zijn schering en inslag, trouwens niet alleen in de energiesector, maar in nagenoeg alle nutsbedrijven die met het systeem van voorschotten en ramingen van toekomstig verbruik werken.

1. Zijn deze praktijken de minister bekend? Werden er al klachten over misbruiken terzake aan zijn administratie gesignaleerd? Hoeveel? Welk gevolg werd eraan gegeven?
2. In hoeverre heeft de minister hierop, vanuit zijn bevoegdheden, enige impact met het oog op een oplossing ?

Overleggen de minister of zijn administratie hieromtrent bijvoorbeeld met consumentenorganisaties ?

Of werd dit reeds geagendeerd op overlegfora waarbij de minister of zijn diensten betrokken zijn, eventueel met het oog op een algemene normering terzake, ook voor andere nutsvoorzieningen ?

Wanneer ? Met welk resultaat ?

Welke maatregelen zijn hieromtrent eventueel reeds genomen, wat is hun effectiviteit, werd een en ander reeds formeel genormeerd ?

3. Welke collega-minister is eventueel meer gevat door deze problematiek ?

Antwoord

1. De praktijk van voorschotten op energiefactoren is mij bekend. In lezersbrieven aan de pers en in gesprekken komt deze problematiek geregeld aan bod. Hierbij worden meestal twee situaties vermeld. Vooreerst de situatie zoals geschetst door de Vlaamse volksvertegenwoordiger, waarbij cliënten klagen dat de voorschotten te hoog zijn ingeschat ten opzichte van de door henzelf gemaakte schatting van het toekomstige verbruik. Een tweede situatie betreft het geval waarbij cliënten een hoge eindafrekening gepresenteerd krijgen omdat de voorschotten te laag werden ingeschat.

Een vaak gehoorde klacht is dat de voorschotten toenemen, ook al is het verbruik in het afgelopen jaar gedaald. Vaak is de verklaring hiervoor dat de energieverdelers bij de berekening van de voorschotten rekening houden met de temperatuur in het verbruiksjaar (in technische termen "het aantal graaddagen"). Zo is het mogelijk dat, wanneer het verbruik is gedaald in een uitzonderlijk "zacht" jaar, de voorschotten toch toenemen omdat men ervan uitgaat dat het volgende jaar opnieuw een "normaal" jaar zal zijn op het vlak van temperatuur.

Behoudens deze berichten werden er aan mijn administratie geen formele klachten geformuleerd. Zij heeft daar trouwens ook geen bevoegdheid over.

2. Aangezien de gewesten geen bevoegdheid hebben inzake handelspraktijken, heb ikzelf, of heeft mijn administratie over deze aangelegenheden geen overleg gepleegd met consumentenorganisaties of met andere instellingen.
3. De bevoegdheid inzake handelspraktijken ligt bij de federale minister van Economische Zaken.